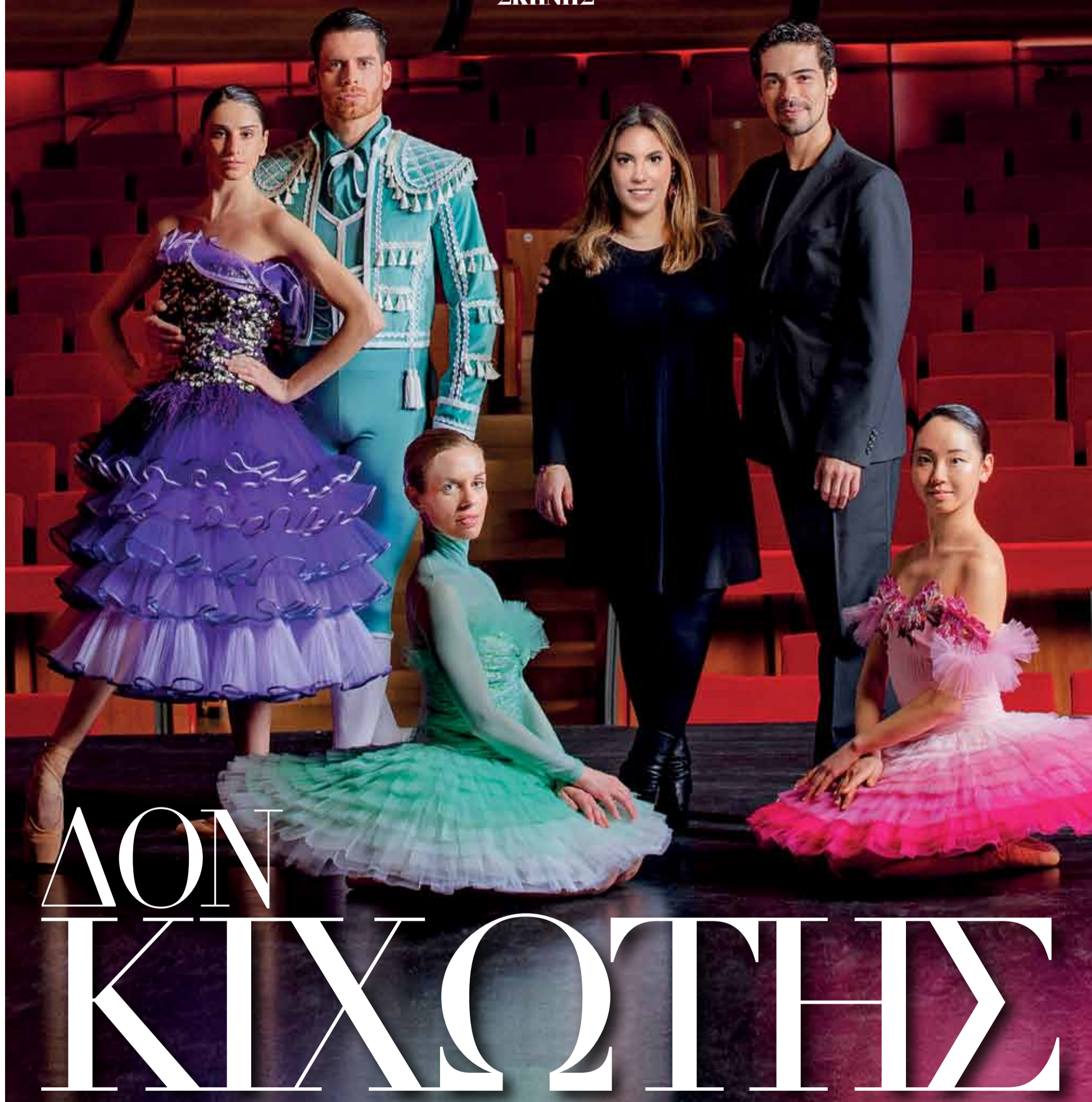

ΒΗΜΑgazino

**ΔΙΕΘΝΗΣ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ**
ΜΑΙΡΗ ΚΑΤΡΑΝΤΖΟΥ
ΚΑΙ ΤΙΑΓΚΟ ΜΠΟΡΝΤΙΝ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ
ΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΜΒΛΗΜΑΤΙΚΗ
ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΠΑΛΕΤΟΥ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΛΥΡΙΚΗΣ
ΣΚΗΝΗΣ

ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ Ο Μ. ΜΠΛΟΥΜΠΕΡΓΚ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΕΙ ΤΟΝ ΝΤ. ΤΡΑΜΠ;
STORY ΤΟ ΧΑΜΕΝΟ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΚΥΠΕΛΛΟ ΚΑΙ ΤΟ ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΠΡΟΣΩΠΑ Π. ΤΑΝΙΜΑΝΙΔΗΣ, ΕΥ. ΓΑΖΗΣ, Μ. ΜΠΡΑΟΥΝ, Χ. ΚΟ, Γ. ΨΑΘΑΣ

Το επικείμενο ανέβασμα του κλασικού μπαλέτου «Δον Κιχώτης» από την Εθνική Λυρική Σκηνή φέρνει στο ΚΠΙΣΝ μια πλειάδα διεθνώς αναγνωρισμένων δημιουργών. Το BHMAGAZINO φωτογράφησε και μίλησε αποκλειστικά με τον χορογράφο Τιάγκο Μπορντίν, τη fashion designer Μαίρη Κατράντζου και τον διευθυντή του Μπαλέτου της ΕΛΣ Κωνσταντίνο Ρήγο.

ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΦΕΤΣΑ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΝΑΣΤΟ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

Για μια πολυαναμενόμενη πρεμιέρα προετοιμάζεται αυτές τις ημέρες το Μπαλέτο της Εθνικής Λυρικής Σκηνής. Διότι στις 20 Μαρτίου θα παρουσιάσει στην Αίθουσα Σταύρος Νιάρχος την κλασική χορογραφία του Μαριίς Πετιπά για τον «Δον Κιχώτη» του Λούντβιχ Μίνκου, η οποία ενθουσίασε πρώτη φορά το κοινό το 1869 στο Μπαλσόν της Μόσχας και γράφηκε με χρυσά γράμματα στην παγκόσμια ιστορία του χορού χάρη στην αναθεωρημένη της μορφή που έκανε πάταγο το 1871 στο Μαρίνσκι της Αγίας Πετρούπολης. Η υπόθεση του μπαλέτου αντλεί κυρίως υλικό από τον δεύτερο τόμο του «Δον Κιχώτη» του Θερβάντες και επικεντρώνεται στον έρωτα ανάμεσα στην Κιτέρια (Κίτρι στο μπαλέτο) και στον κουρέα Μπαζίλιο. Ακόμη και σήμερα, αυτό

το διαχρονικό αριστούργημα του παγκόσμιου ρεπερτορίου του μπαλέτου αποτελεί μεγάλη πρόκληση για τους χορευτές του κλασικού χορού, λόγω του υψηλού βαθμού τεχνικής δυσκολίας, ενώ ο τρόπος με τον οποίο αποδίδεται κρίνει την ποιότητα του συνόλου ενός μπαλέτου. Δεν είναι τυχαίο ότι έχει επικρατήσει να λέγεται στον κόσμο του κλασικού χορού ότι «ομάδα που μπορεί να αποδώσει σωστά τον “Δον Κιχώτη” είναι ικανή να χορέψει τα πάντα». Η νέα αυτή παραγωγή συνάδει με το πνεύμα εξωστρέφειας και νεωτερικότητας που διακατέχει τα τελευταία χρόνια την Εθνική Λυρική Σκηνή καθώς, πέραν της επιλογής του διεθνώς αναγνωρισμένου χορευτή και χορογράφου Τιάγκο Μπορντίν και του αρχιμουσικού Στάθη Σούλη, ο σημαντικός πολιτιστικός οργανισμός έχει επίσης αναθέσει τη δημιουργία των σκηνικών στον διακεκριμένο σκηνογράφο Γιώργο Σουγλίδη και των κοστούμιών στη διεθνώς καταξιωμένη ελληνίδα σχεδιάστρια μόδας Μαίρη Κατράντζου.

Ο Τιάγκο Μπορντίν, η Μαίρη Κατράντζου και ο Κωνσταντίνος Ρήγος πλαισιωμένοι από τις χορεύτριες Άννα Φράγκου, Μαργαρίτα Κώστογλου και Αγιούκα Νίτα.

ΒΟΗΘΕ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥ: ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Η DREAM TEAM Τ

ΟΥ «ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗ»

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΑΖΗΣ

«Για να βγούμε από την κρίση πρέπει να αξιοποιήσουμε την υψηλή τεχνολογία»

Ο καθηγητής Πειραματικής Φυσικής Στοιχειωδών Σωματιδίων στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο και ερευνητής στο CERN πιστεύει στο brain gain και στην εισαγωγή πολύτιμης τεχνογνωσίας.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΙΝΙΔΗΣ

δα ως ένα από τα ιδρυτικά μέλη, δίνει συχνά ελληνικά ονόματα στα ερευνητικά προγράμματα με τα οποία εξελίσσεται τελικά η υψηλή τεχνολογία (ή δίνει την ίδια την τεχνολογία και στον μη επιστημονικό κόσμο, όπως στον παγκόσμιο ιστό www). «Αυτή τη στιγμή εργαζόμαστε επισήμως σε ερευνητικά προγράμματα 250 καθηγητές και υποψήφιοι διδάκτορες από όλα τα πανεπιστήμια της Ελλάδας. Άλλοι 150 δουλεύουν σε ξένα πανεπιστήμια αλλά είναι Έλληνες. Οπότε είμαστε ένας σημαντικός αριθμός ελλήνων επιστημόνων στο CERN των 10.000 εργαζομένων και δεν είμαστε μόνο φυσικοί, αλλά και μηχανικοί, νομικοί, φιλόλογοι, οικονομολόγοι κ.λπ. Επίσης, έχουμε πολύ καλά αποτελέσματα χωρίς να διαθέτουμε τους πόρους και την τεχνική βοήθεια των διάσημων πανεπιστημίων Αμερικής και Ευρώπης». Ο Ευάγγελος Γαζής έχει όμως ένα όραμα. «Για να βγούμε από την κρίση πρέπει να αξιοποιήσουμε την υψηλή τεχνολογία και να επενδύσουμε στο τεράστιο επιστημονικό δυναμικό που φεύγει. Να δημιουργήσουμε συνθήκες όπου με το πολύ φθηνότερο εργατικό κόστος σε σχέση με τη Γερμανία, τη Σουηδία και την Ευρώπη γενικότερα μπορούμε να παράγουμε προϊόντα υψηλής τεχνολογίας σε καλύτερες τιμές και ενδεχομένως και σε καλύτερη ποιότητα. Η κυβέρνηση πρέπει να πιστέψει ότι απαιτούνται επενδύσεις σε υψηλή τεχνολογία, και όχι μόνο για ξενοδοχειακές μονάδες».

Σε ποια ερευνητικά προγράμματα συμμετέχετε στο CERN;

«Κατ' αρχάς, στο πείραμα ATLAS, μια συνεργασία 3.000 ερευνητών στην οποία συμμετέχει όλη η ομάδα του Πολυτεχνείου από το 1990, και το οποίο θα συνεχιστεί μέχρι το 2035, για τους μεταγενέστερους. Είναι το μεγαλύτερο πείραμα του κόσμου και περιλαμβάνει ένα σύνολο αισθητήρων, μαγνητών και άλλων υλικών βάρους 7.000 τόνων, ο όγκος των οποίων υπερβαίνει ένα εξαώροφο κτίριο. Ο ανιχνευτής ATLAS είναι η ναυαρχίδα ενεργού συμμετοχής της Ελλάδας.

Από το 2012 άρχισα παράλληλα να συμμετέχω στην ανάπτυξη του επόμενης γενιάς επιταχυντή, ο οποίος ελπίζουμε να κατασκευαστεί γύρω στο 2035. Είναι ένα πρόγραμμα που λέγεται Compact Linear Collider με συγκρουόμενες δέσμες ηλεκτρονίων-ποζιτρονίων υψηλότατης ενέργειας. Μια τρίτη δραστηριότητα έχει να κάνει με την κατασκευή μικρών επιταχυντικών συστημάτων με δέσμη ηλεκτρονίων που παράγουν υψηλής έντασης και ενέργειας ακτίνες X για βιομηχανικές και ιατρικές εφαρμογές. Είναι οι λεγόμενοι επιταχυντές X-FEL (Free Electron Laser)».

Και θέλετε να μεταφέρετε την τεχνολογία στην Ελλάδα;

«Ναι, γιατί η Ανατολική και Νοτιοανατολική Ευρώπη δεν έχει κανένα εργαστήριο με υψηλής έντασης και ενέργειας ακτίνες X για βιομηχανικούς και ιατρικούς

Πέραν του Μάν του '68 στο Παρίσι, δεν έχει ξαναγίνει σε κανένα μέρος του κόσμου εμπόλεμη διαρκής κατάσταση καταλήψεων και άλλων ανώμαλων διαδικασιών επί δεκαετίες

σκοπούς. Αν θέλουμε να προσελεύσουμε επενδύσεις σε επίπεδο υψηλής τεχνολογίας θα μπορούσαμε να κάνουμε μια τέτοια υποδομή. Πιστεύω ότι ο ρόλος ενός ερευνητή στην Ελλάδα, τουλάχιστον ενός ώριμου, δεν είναι μόνο να γεμίσουμε το βιογραφικό μας με ακόμη περισσότερες εργασίες, ούτε να καθοδηγήσουμε μόνο μερικά ακόμη διδακτορικά. Το κάνουμε και αυτό ούτως ή άλλως. Είναι και τι μπορούμε να μεταφέρουμε στη χώρα».

Ποια θα ήταν η πρακτική χρήση ενός τέτοιου επιταχυντή;

«Κοιτάξτε, αυτή τη στιγμή έχουμε πολύ μικρούς ιατρικούς επιταχυντές στην Ελλάδα. Ας πούμε στον Άγιο Σάββα, στο Αρεταίειο και σε άλλα νοσοκομεία. Είναι στο μέγεθος ενός μεγάλου δωματίου, τόσο μικροί, βγάζουν ακτίνες X για να γίνεται ακτινοθεραπεία των καρκινικών όγκων. Αλλά αν κάτι συμβεί και υποστούν βλάβη, δεν έχουμε την τεχνολογία να τους επιδιορθώσουμε. Αυτό πρέπει να αλλάξει. Πώς; Απλούστατα με μια επένδυση υψηλής τεχνολογίας ενός νέας γενιάς επιταχυντή X-FEL στη χώρα μας που δημιουργεί συνθήκες μεταφοράς τεχνολογίας. Σημειώνεται ότι υπάρχει τεράστια ζήτηση από την παγκόσμια βιομηχανία για τέτοιες δέσμες ακτίνων-X. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν ευρωπαϊκές βιομηχανίες που πηγαίνουν σε Αμερική, Κορέα, Ιαπωνία να κάνουν τα πειράματά τους για την έρευνα και την ανάπτυξη των νέων προϊόντων τους, λόγω έλλειψης επαρκών τέτοιων υποδομών στην Ευρώπη».

Ποιες θα ήταν οι ιατρικές εφαρμογές;

«Οι εφαρμογές των υποδομών X-FEL είναι πάρα πολλές. Μπορούν να βοηθήσουν στην ανάπτυξη νέων προϊόντων, όπως ραδιοφαρμάκων κατά του καρκίνου,

μιας και μέσα από αυτή την τεχνολογία μπορεί να παρακολουθήσει κανείς τις απαραίτητες βιοχημικές αντιδράσεις με ιατρικά ισότοπα που γίνονται σε αντίστοιχα διαστήματα του femtosecond. Άλλου είδους εφαρμογές είναι η μελέτη ενεργειακών πόρων, του περιβάλλοντος και ακόμη της πολιτιστικής κληρονομιάς με αρχαιομετρικές μεθόδους, ταυτοποίηση αρχαίων δειγμάτων, πιστοποίηση πινάκων ζωγραφικής ή προϊόντων γλυπτικής κ.λπ.».

Μπορεί να διεκδικήσει η Ελλάδα τη δημιουργία τέτοιων υποδομών;

«Κοιτάξτε, χώρες όπως η Τσεχία, η Ουγγαρία, η Ρουμανία αποφάσισαν να δημιουργήσουν ένα ερευνητικό laser μοναδικό στον κόσμο, αξίας μερικών δισ. ευρώ, βοηθούμενοι από την ΕΕ. Οι Τσέχοι, οι Ούγγροι και οι Ρουμάνοι δεν είχαν τα οικονομικά μέσα, τουλάχιστον όχι περισσότερα από ό,τι η Ελλάδα. Απλώς είπαν: "Είμαστε καινούργια μέλη στην ΕΕ, πρέπει να μας βοηθήσετε". Η Ελλάδα, που είναι παλιό μέλος και πέρασε και μια κρίση, δεν έχει πάρει ποτέ τίποτα σε μεγάλες ερευνητικές ή μη υποδομές. Για παράδειγμα, υπάρχει ένα συμβούλιο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, λέγεται European Strategy Forum on Research Infrastructures (ESFRI), είναι το καλύτερο για να προωθήσει διάφορες ερευνητικές υποδομές μέσα στα μέλη. Η ελληνική κυβέρνηση ποτέ δεν διεκδίκησε να φέρει στην Ελλάδα μια ερευνητική υποδομή σύγχρονη».

Από πού θα μπορούσαν να προέλθουν τα χρήματα, μια και το CERN προσφέρει μόνο την τεχνολογία;

«Από τα διαρθρωτικά ταμεία της Ευρώπης και από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, με συμπαραγωγή δημοσίου και ιδιωτικού κεφαλαίου, από συμμετοχή με Ιδρύματα όπως είναι το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο, το ΕΚΕΦΕ "Δημόκριτος" αλλά και άλλες πανεπιστημιακές σχολές της Ελλάδας. Μπορεί να γίνει οπουδήποτε, αλλά θα πρέπει να είναι κοντά σε μια δομή που διοικείται, λειτουργεί και συντηρείται από ένα Πολυτεχνείο. Το κόστος δεν ξεπερνάει τα 300 εκατ. ευρώ. Δεν είναι κόστος ανυπερβλήτο, απλώς πρέπει να πιστέψουμε ότι οφείλει να αναλάβει η χώρα υψηλής τεχνολογίας εγκαταστάσεις. Δηλαδή δίνουμε συνδρομή στο CERN και δεν αξιοποιούμε την τεχνολογία που μπορούμε να μεταφέρουμε στη χώρα μας. Είναι σαν να έχουμε αγοράσει μια λιμουζίνα και δεν έχουμε βενζίνη να την κινήσουμε».

Πόση είναι η συνδρομή;

«Είναι 12 εκατ. ευρώ τον χρόνο, προ κρίσης ήταν 20 εκατομμύρια. Γιατί να μη δώσουμε άλλα 5-6 εκατ. ευρώ κάθε χρόνο και να αποκομίσουμε πολλά οφέλη μακροπρόθεσμα; Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου η Ελλάδα δεν έχει ενιαία και σταθερή εθνική ερευνητική στρατηγική. Αυτοί που αποφασίζουν το κάνουν πο-

ΑΠΟ ΤΗ
ΜΑΡΙΑ ΕΝΑ ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΥ

Στο πλαίσιο ενός παγκόσμιου συνεδρίου πυρηνικής φυσικής στη Σουηδία το μακρινό πλέον 1985 ο Ευάγγελος Γαζής βρέθηκε κατά λάθος χωρίς εισιτήριο επιστροφής. Όταν αποτάθηκε στον σουηδικό αερομεταφορέα SAS για να βρει μια λύση στο πρόβλημά του βρέθηκε αντιμέτωπος με τη δυσπιστία του υψηλόβαθμου σουηδού υπευθύνου που κλήθηκε να τον εξυπηρετήσει. «Υπάρχουν άνθρωποι που ασχολούνται με την πυρηνική φυσική στην Ελλάδα;» αναφώνησε με γνήσια έκπληξη. «Μέχρι τώρα νόμιζα ότι οι Έλληνες είναι μόνο εργάτες ή καθαριστές». Από τότε έχουν αλ-

λάξει πολλά, αλλά όχι και τόσα ώστε να έχουμε φτάσει στο σημείο να αξιοποιούμε όσους τα απολαμβάνουν, με αποτέλεσμα να συγκροτούν «τη βαριά μας βιομηχανία, δηλαδή τους εξαιρετικούς αποφοίτους των θετικών, πολυτεχνικών και ιατρικών σχολών» όπως λέει ο Ευάγγελος Γαζής, «την οποία κάνουμε εξαγωγή, και μάλιστα δωρεάν». Κάτι ξέρει εκείνος, τόσο ως καθηγητής Πειραματικής Φυσικής Στοιχειωδών Σωματιδίων στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο αλλά και ως ερευνητής στο CERN, όπου εργάζεται από το 1983 με το ίδιο αντικείμενο. Το CERN, το μεγαλύτερο πειραματικό κέντρο πυρηνικών ερευνών και ειδικά της σωματιδιακής φυσικής, το οποίο συστάθηκε το 1954, με την Ελλά-

ΜΑΪΚΑ ΜΠΛΟΥΜΠΕΡΓΚ ΚΑΛΕΙ ΛΕΥΚΟ ΟΙΚΟ

Αυτοδημιούργητος, έμπειρος, αλλά και αμφιλεγόμενος, ο 12ος πλουσιότερος άνθρωπος του κόσμου βγαίνει στο προσκήνιο της κούρσας για τις αμερικανικές προεδρικές εκλογές του 2020.

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΜΑΡΚΟ ΚΑΡΑΣΑΡΙΝΗ

Η ζωή ήταν ωραία στον μικρόκοσμο των Ρεπουμπλικανών το 2012. Οι Δημοκρατικοί βρίσκονταν σε θέση άμυνας, είχαν απολέσει με πάταγο την πλειοψηφία στη Βουλή των Αντιπροσώπων το 2010, πλήθος υποτίθεται ισχυρών υποψηφίων για το χρίσμα έκαναν ουρά για τις προκριματικές εκλογές και η εποχή του μισητού Μπαράκ Χουσεϊν Ομπάμα θα λάμβανε σύντομα τέλος. Βέβαια, στην πορεία η ισχυρή ομάδα εξυγίσθη και ευρέθη ελλιπή, το κομματικό ακροατήριο επέλεξε τον σίγουρο αλλά άχρωμο Μιτ Ρόμνεϊ,

το ρεύμα της αμερικανικής κοινωνίας βρισκόταν σε πολύ διαφορετική συχνότητα και ο Ομπάμα επανεξελέγη πανηγυρικά με 5 εκατομμύρια ψήφους διαφορά. Fast forward οκτώ χρόνια αργότερα, για να αντικρίσουμε μια παρόμοια, αν και αντεστραμμένη εικόνα. Έχοντας κερδίσει άνετα την πλειοψηφία στη Βουλή το 2018 και έχοντας κατεβάσει κάπου 20 υποψηφίους πρόθυμους να αναμετρηθούν με τον απεχθή (και παρ' ολίγον καθαιρεθέντα) Ντόναλντ Τραμπ, οι Δημοκρατικοί μπαίνουν στην τελική ευθεία των δικών τους προκριματικών έτοιμοι να πάρουν τη ρεβάνς της πικρής ήττας του 2016. Μό-

νο που στο μεταξύ το βαρύ πυροβολικό τους έχει αρχίσει να σκουριάζει: ο Μπέρνι Σάντερς προηγείται, αλλά είναι το Ξαναξοσταμένο φαγητό της προηγούμενης σεζόν, η Ελίζαμπεθ Γουόρεν ακούγεται πιο αριστερή και από τον Σάντερς, ο Τζο Μπάιντεν ξεκίνησε ως λαγός και τώρα πάει σαν χελώνα, ο Πιτ Μπούτιτζατζ συγκινεί μόνο την Αϊοβα και το Νιου Χάμσιρ. Εξ ου και σε πρόσφατη δημοσκόπηση το 19% των Δημοκρατικών στράφηκε σε έναν αερόλιθο: στον 78χρονο πάμπλουτο πρώην δήμαρχο της Νέας Υόρκης Μάικλ Μπλούμπεργκ, ο οποίος προτίθεται να θέσει τον πακτωλό του στην υπηρε-

σία της εκδίωξης του Ντόναλντ και της ανάρρησης του εαυτού του στην προεδρία των Ηνωμένων Πολιτειών.

Από δήμαρχος πλανητάρχης

Ο πλουσιότερος άνθρωπος που έθεσε ποτέ υποψηφιότητα για το προεδρικό αξίωμα, κάτοχος περιουσίας ύψους 61 δις. δολαρίων, 12ος αυτή τη στιγμή στη σχετική λίστα του «Forbes», γεννήθηκε στη Βοστώνη στις 14 Φεβρουαρίου 1942. Ραδιοερασιτέχνης και γνώστης του κώδικα Μορς σε νεαρή ηλικία, σπούδασε Ηλεκτρολογία στο φημισμένο Πανεπιστήμιο Τζονς

Χόπκινς, έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στη Διοίκηση Επιχειρήσεων στο Harvard Business School, είχε ένα σύντομο πέρασμα από τη Γουόλ Στριτ και χάρη στην αμοιβή του από τη Salomon Brothers μπόρεσε να στήσει το 1981 τη δική του εταιρεία. Η Innovative Market Systems (αργότερα Bloomberg LP) παρήγαγε ένα ολοκληρωμένο υπολογιστικό σύστημα παροχής οικονομικών αναλυτικών δεδομένων και πληροφοριών για την αγορά σε πραγματικό χρόνο – τα εργαλεία γνωστά ως «Bloomberg Terminals», μπροστά στις οθόνες των οποίων βλέπουμε να αγωνιούν οι ήρωες κάθε σύγ-

- 1 «I Like Mike!»: Διαφημιστικές κονκάρδες του Μάικλ Μπλούμπεργκ, αντιγραφή του συνθήματος «I Like Ike!» για τον Ντουάιτ Αϊζενχάουερ από τις προεδρικές εκλογές του 1952.
- 2 Ο Μάικλ Μπλούμπεργκ σε προεκλογική ομιλία του στο Τενεσί στις 12 Φεβρουαρίου 2020. Εως τα τέλη Φεβρουαρίου ο Μπλούμπεργκ είχε ήδη ξοδέψει 500 εκατομμύρια δολάρια σε διαφημίσεις.

χρονης χρηματοοικονομικής σειράς. Το 2015 κάπου 325.000 συνδρομητές παγκοσμίως πλήρωσαν περίπου 24.000 δολάρια τον χρόνο έκαστος για να διατηρούν τέτοιες συσκευές στα γραφεία τους. Αυτοί ουσιαστικά χρηματοδότησαν την επέκταση του ιδιοκτήτη τους στα μέσα ενημέρωσης (Bloomberg News, Bloomberg Radio, Bloomberg Businessweek), αυτοί διευκόλυναν την ανάμειξή του στην πολιτική. Με διαχρονικά διαπιστευτήρια Δημοκρατικού, ο Μπλούμπεργκ είδε ότι ο άνεμος της Νέας Υόρκης φυσούσε συντηρητικότερα και όταν το 2001 έβαλε στόχο τη δη-

μαρχία της φρόντισε να συνταχθεί με τους Ρεπουμπλικανούς. Εξελέγη δύο μήνες μετά την 11η Σεπτεμβρίου έχοντας ξοδέψει 73 εκατ. δολάρια, ποσό-ρεκόρ, το οποίο θα κατέρριπτε στην επανεκλογή του το 2005 δαπανώντας άλλα 78 εκατ. δολάρια. Υποστηρίζοντας ότι η πόλη χρειαζόταν τις ηγετικές του ικανότητες σε περίοδο κρίσης, ζήτησε και πέτυχε την τροποποίηση του άρθρου που περιόριζε σε δύο τις θητείες στο δημοκρατικό αξίωμα και κέρδισε ως ανεξάρτητος για τρίτη φορά το 2009. Στις νίκες αυτές στηρίζονται και τα σημερινά του επιχειρήματα για τη δι-

εκδίκηση της προεδρίας. Γράφοντας στο «Vox» στις 18 Φεβρουαρίου, η Εμιλι Στιούαρτ επισήμαινε ότι ο Μπλούμπεργκ «υπήρξε επί 12 χρόνια επικεφαλής μιας πόλης με περισσότερους κατοίκους από 38 Πολιτείες, διαχειριζόταν στο τέλος της θητείας του έναν προϋπολογισμό σχεδόν 70 δισ. δολαρίων, μεγαλύτερο από εκείνον περισσότερων από 40 Πολιτείες και μια οικονομία με το μέγεθος της Νότιας Κορέας». Στη διάρκεια της δημαρχίας του το προσδόκιμο ζωής των Νεοϋορκέζων αυξήθηκε κατά τρία χρόνια, εφαρμόστηκαν προχωρημένα αντικαπνιστικά μέτρα και ελήφθησαν πρω-

τοβουλίες για την προστασία του περιβάλλοντος. Σε μια εποχή που τη διαφορά κάνουν οι εντυπώσεις και ο θόρυβος, ο CEO της Bloomberg LP δίνει έμφαση στα στοιχεία, στα δεδομένα και στον ρεαλισμό αντί των κοινωνικών μέσων, του spin και της ρητορείας. Και επιπλέον μπορεί να κερδίσει τον Ντόναλντ Τραμπ στο γήπεδό του: είναι ο πραγματικός αυτοδημιούργητος επιχειρηματίας που έφτασε από το μηδέν στο άπειρο. Αυτή βέβαια είναι η ιδανική εικόνα, φωτισμένη, εξιδανικευμένη, χωρίς τις ρωγμές της. Παραδόξως, οι τελευταίες δεν αφορούν τον πλούτο. Παρά το ότι

Εφόσον επικρατήσει στις προκριματικές εκλογές της “Σούπερ Τρίτης” ή καταστήσει την παρουσία του ισχυρή, ο δρόμος του ως αντι-Σάντερς προς το συνέδριο των Δημοκρατικών τον Ιούλιο στο Μιλγουόκι είναι ανοιχτός

ΠΑΥΛΙΑΝΗ

Ολιγοήμερη απόδραση στο όμορφο ορεινό χωριό στις καταπράσινες πλαγιές της Οίτης.

● Μερική άποψη του χωριού, με τις καταπράσινες πλαγιές να το κυκλώνουν.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΑ ΒΙΔΟ

Πλαγιές κατάφυτες, νερά τρεχούμενα και αυτή η πολύτιμη (και αρκετά σπάνια για εμάς τους κατοίκους των πόλεων) αίσθηση ανάτασης που νιώθεις όταν αναπνέεις τον καθαρό αέρα του βουνού και γεμίζουν οι πνεύμονές σου οξυγόνο. Έτσι, όσο πιο ψηλά ανεβαίνεις με το αυτοκίνητο τόσο πιο δροσερός και αναζωογονητικός γίνεται αυτός ο αέρας. Και τόσο πιο όμορφο φαίνεται το τοπίο όπως το παρατηρείς από πάνω: Ένας πίνακας φτιαγμένος σχεδόν αποκλειστικά από έλατα, από το πυκνό ελατόδασος που καλύπτει τις πλαγιές της Οίτης από τους πρόποδες μέχρι τις κορυφές, επιβάλλοντας το σκούρο πράσινο χρώμα του. Χαμένη μέσα σε αυτό το αδιαπέραστο πράσινο, η Παύλιανη προβάλλει ως ένας από τους

πιο θελκτικούς προορισμούς της ορεινής Ελλάδας, συγκεκριμένα του Νομού Φθιώτιδας. Το χωριό των 498 κατοίκων (σύμφωνα με την απογραφή του 2011), χτισμένο σε απόσταση 240 χιλιομέτρων από την Αθήνα και 335 χιλιομέτρων από τη Θεσσαλονίκη, χρόνο με τον χρόνο προσελκύει περισσότερους τουρίστες, και ο επισκέπτης εύκολα διαπιστώνει τον λόγο, ή μάλλον τους λόγους: Η ομορφιά του τοπίου σε συνδυασμό με την ήπια, φιλική προς τη φύση τουριστική ανάπτυξη έχουν μετατρέψει το χωριό σε έναν μικρό ορεινό παράδεισο, ιδανικό για ένα ξεκούραστο και γαλήνιο Σαββατοκύριακο. Ή και για ένα weekend με πολύ περπάτημα στα μονοπάτια του βουνού, γιατί υπάρχουν πάντα και εκείνοι που όταν λένε ξεκούραση και αναψυχή εννοούν πεζοπορίες και αναβάσεις και ό,τι

σπορ χωράει ο νους του ανθρώπου. Όλα αυτά ως τη γλυκιά ώρα που η νύχτα θα σκεπάσει το χωριό, που θα ανάψει το τζάκι στον ξενώνα και που θα πυρώσουν τα κάρβουνα στην ψησταριά.

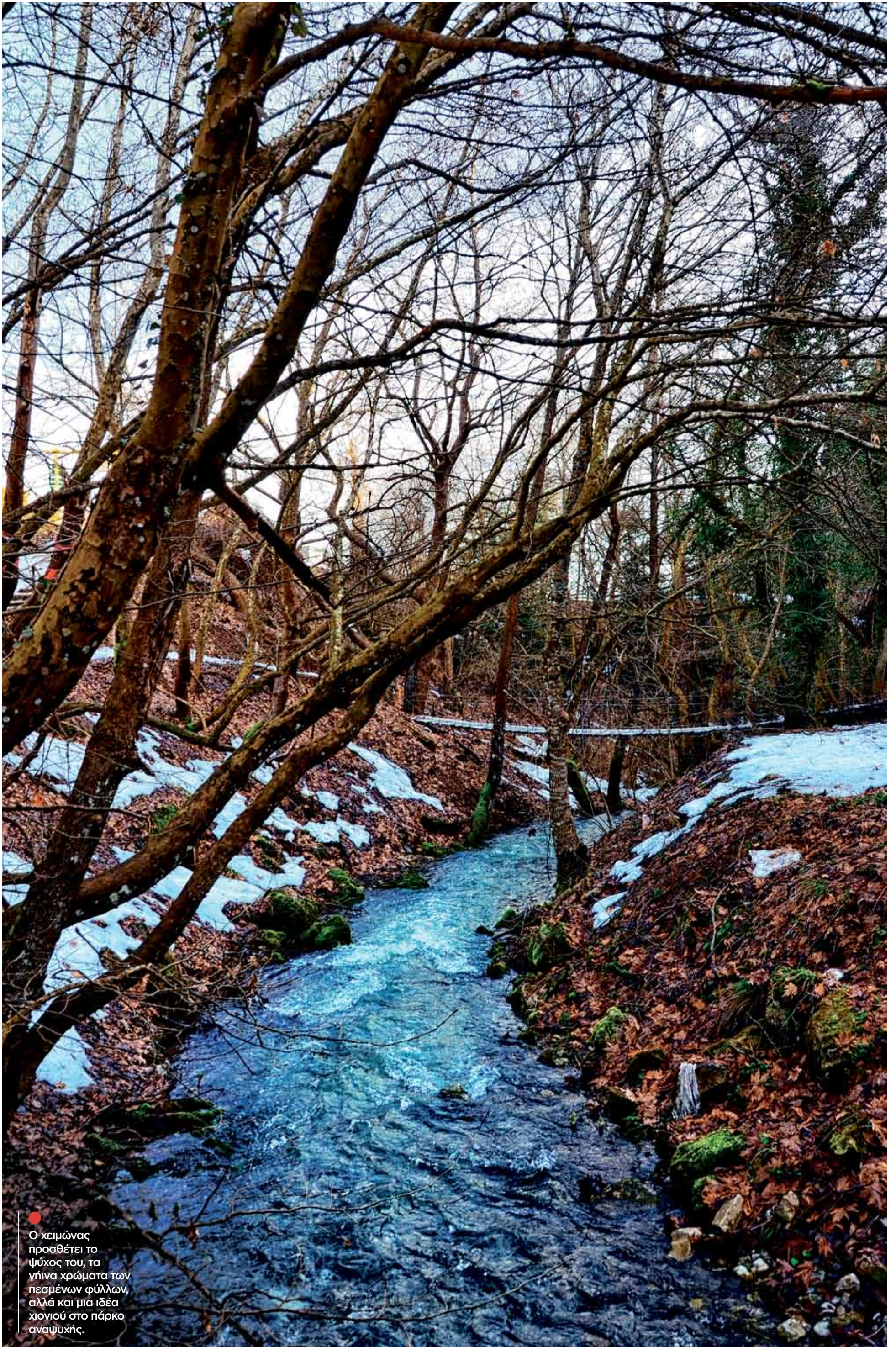
Ο Ηρακλής, η Πυρά, τα media, οι προσωπικότητες

Εκδρομή στο βουνό λοιπόν, στην Οίτη που ο Πάτρικ Λη Φέρμορ με δραματική ποιητικότητα τη χαρακτηρίζει την «επιθανάτια αγωνία του Ηρακλή» («Ρούμελη, οδοιπορικό στη Βόρεια Ελλάδα», εκδόσεις Κέδρος). Μας πηγαίνει πολύ πίσω ο βρετανός φιλέλληνας συγγραφέας, στα χρόνια που θεοί και άνθρωποι συμβίωναν στην Ελλάδα, ερωτεύονταν, ζευγάρωναν, ζήλευσαν, απιστούσαν, εκδικούνταν... Τότε, ο Κένταυρος Νέσσορ, την ώρα που ξεψυχούσε χτυπημένος από

τα βέλη του Ηρακλή, για να τον εκδικηθεί έπεισε τη γυναίκα του ημίθεου, τη Δηϊάνειρα, να μαζέψει το αίμα του και να το χρησιμοποιήσει ως το μαγικό φίλτρο που θα της εξασφάλιζε την παντοπινή αγάπη του άνδρα της. Εκείνη βούτηξε στο αίμα τον χιτώνα του, χωρίς όμως να γνωρίζει πως ήταν δηλητηριασμένο. Όταν το ύφασμα ήρθε σε επαφή με το δέρμα του Ηρακλή κόλλησε πάνω του καίγοντάς τον σαν τη φωτιά. Η Δηϊάνειρα, μην αντέχοντας τις τύψεις για το κακό που έκανε, οδηγήθηκε στην αυτοχειρία. Εκείνος, νιώθοντας πόνο αφόρητους, ανέβηκε την Οίτη και αυτοκτόνησε πέφτοντας στην πυρά που άναψε έπειτα από διαταγή του ο αργοναύτης Ποίας. Βεβαίως, ο πατέρας του ο Δίας που παρακολουθούσε από τον θρόνο του το μαρτύριό του, έριξε έναν κεραυνό και τον ανέβασε

μετά τιμής και δόξης στον Ολυμπο. Πυρά ονομάζεται σήμερα και η ψηλότερη κορυφή της Οίτης, εμείς όμως δεν θα ανεβούμε τόσο, θα φθάσουμε μέχρι τα 1.040 μέτρα όπου βρίσκεται η Παύλιανη. Αντε και λίγο πιο πάνω, καθώς κοντά στο χωριό, σε υψόμετρο 1.800 μέτρων, υπάρχουν τα ερείπια ναού που ήταν αφιερωμένος στον ημίθεο.

Οι άκρως ενδιαφέρουσες ιστορίες γύρω από τον Ηρακλή και οι μύθοι της αρχαιότητας, η ομορφιά του τοπίου και η γαλήνη που προσφέρει στον επισκέπτη έκαναν τον «Guardian» να συμπεριλάβει πρόσφατα την Παύλιανη στους ωραιότερους φυσικούς προορισμούς της Ευρώπης. Άνθρωποι οι οποίοι ξεχωρίζουν για το προσωπικό τους βιογραφικό και έχουν ταξιδέψει στα πέρατα του κόσμου επελέγησαν με σκοπό να

● Ο χειμώνας προσθέτει το ψύχος του, τα γήινα χρώματα των πεσμένων φύλλων, αλλά και μια ιδέα χιονιού στο πάρκο αναψυχής.